

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๕-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๕-๖๑๓๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที่ ๑๑ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๒๓ มูลค่าข่าว ๓๓๖,๕๓๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ล้วงลึก ‘บาร์โฮสต์’ เพราะเหตุใด ‘ผู้หญิงจึงเที่ยว’

คุณเคยได้ยินคำว่า “บาร์โฮสต์” หรือไม่ แล้วแวบแรกที่ได้ยินคำนี้ คุณคิดถึงอะไร สถานที่นี้อาจดูเป็นเรื่องใหม่สำหรับคนไทย แต่หากพูดถึงญี่ปุ่น หรือประเทศอื่นๆ แล้ว เรียกว่า เป็นธุรกิจที่เห็นกันได้ตามสถานที่ท่องเที่ยวใหญ่ๆ และปัจจุบันปรากฏการณ์นี้กำลังเข้ามาที่ไทยกันแล้ว ทำให้มีผลิตภัณฑ์ 4 วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) สาขาภาพยนตร์ 5 คน **ชมพูนุท บุญจันทร์, วุฒิพงษ์ ภูศรี, พิภา โสภิตานนท์, นิภาพร นารณเหนือ และ ยุทธพร โกชนสมบูรณ์** เกิดความสนใจในเรื่องนี้ ลูกชิ้นเม้าท์ทำหนังสือสารคดีสะท้อนเรื่อง “ผู้หญิงในบาร์โฮสต์” เมื่อผู้หญิงไทยนิยมเที่ยวบาร์ ที่มีผู้ชายให้บริการขึ้นในเรื่อง “วันไนท์ อิน บาร์โฮสต์” โดยเปิดพื้นที่แสดงผลงานให้บุคคลทั่วไปได้ชม ณ อาคารนวัตกรรมสภาวิชาชีพ มศว

พิภา โสภิตานนท์ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์สารคดีเรื่องนี้ เล่าถึงเรื่องราวที่เธอลงไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริงว่า ตอนเริ่มคิดว่าจะทำเรื่องนี้ค่อนข้างกังวล เพราะเป็นประเด็นที่อ่อนไหวของสังคม เลยพยายามมองมุมว่า “ผู้หญิงที่ไปเที่ยวเขาคิดอะไร” เมื่อไปเก็บข้อมูลก็รู้ว่า “เขาไปหาความสุขกัน” ทำให้อยากเสนอภาพ “ความสุขของผู้หญิงที่ไปเที่ยว” พิภาเล่าว่า เฉพาะในกรุงเทพฯ ก็มีบาร์โฮสต์อยู่ประมาณ 10 แห่ง ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เช่น รัชดา เหม่งจ่าย อโศก เปิดบริการมานานกว่า 20 ปี “ร้านตกแต่งเหมือนสถานที่ท่องเที่ยวทั่วไป มีเวทีที่จัดแสดงโชว์ของโฮสต์ตามแต่เทศกาล เช่น ลอยกระทง ฮัลโลวีน ขณะที่ร้านก็จะแบ่งเป็น โซฟาชอปปิง กันไป โดยพ็อดาร์จะนำโฮสต์มาให้เลือกเป็นชุดๆ ชอบใจคนไหนก็เลือก ไม่ชอบใจก็นำชุดใหม่มาให้เลือกบริการคนละ 1-2 คน โฮสต์เหล่านี้แต่งตัวดี หน้าตาดี เมื่อมาแล้วเขา

จะดูแลหลากหลาย เช่น ป้อนผลไม้ ชวนดริงก์ เล่นเกม ดูและอย่างดี พาไปห้องน้ำ พุดคุยปรับทุกข์ หรือแม้กระทั่งเรื่องอื่นๆ อย่างคุยเรื่องเพลง ภาพยนตร์ ทำให้ผู้หญิงรู้สึกว่าเป็นคนสำคัญ”

ส่วนค่าบริการนั้น พิภาบอกว่า หากไปกับสองคนสามคน ให้ประหยัดที่สุดก็ต้องมีประมาณหนึ่งหมื่นบาท ทั้งค่าดริงก์ ครีลล์ 300-400 บาท หรือค่าทิป อย่างผู้หญิงบางคนก็พาไปเที่ยวด้วยบอกว่าเป็นบาร์โฮสต์ใน 2-3 ปีหลังนี้ จ่ายเงินไปกว่า 3 ล้านบาท

สำหรับผู้หญิงที่มักเที่ยวบาร์โฮสต์ พิภาเล่าว่า มีทั้งไป ทุกอาชีพ ส่วนใหญ่เป็นพรีตี้ หรือคนที่ได้รับเงินง่ายๆ ก็จะกล้าใช้เงิน “ผู้หญิงส่วนใหญ่ที่เข้าไปต้องการความสุขและความรู้สึกของตัวเองเป็นคนสำคัญ บางคนมีแฟนแล้วก็ไป เหมือนสังคมที่กำลังเปิดขึ้น เท่าที่เห็น ผู้หญิงก็สามารถซื้อความสุขได้แบบผู้ชาย บางคนอยากเข้ามาผ่อนคลายเพื่อความสบายใจ ก็เข้าไปเที่ยว

คณะผู้สร้างหนัง

สถานที่แบบนี้ แต่ทุกคนรู้ว่าต้องยอมจ่ายเพราะ
ราคาค่อนข้างสูง”

ส่วนภาพความคิดว่า โฮสต์ก็คือ “ผู้ชายขายตัว”
นั้น พี่ไสบอกว่าการพูดคุยกับคนรู้จักที่ทำอาชีพ
นี้ วงการนี้ค่อนข้างแคบ ทุกคนจะรู้กันว่าคนไหน
ทำงานเป็นโฮสต์บ้าง หากขายบริการทางเพศทุก
คนในแวดวงจะรู้ทันที จึงไม่มีใครทำงานแบบนี้ แต่
ถ้ามีก็คงเป็นเรื่องที่โฮสต์และผู้หญิงที่ไปเที่ยวจะไป
ตกลงกันเองนอกรอบ

“ผู้ชายส่วนใหญ่จะทำงานเก็บเงินสัก 2-3 ปี
รายได้ต่อเดือนหากได้ตรงก็มากๆ ก็มีเงินเก็บเป็น
แสนต่อเดือนได้ แต่บางคนก็ทำยาว 10 ปีก็มี และ
ก็มีทั้งคนที่ทำเป็นงานประจำ เป็นนายแบบ ดารา
ตัวประกอบ และก็เป็นพนักงานออฟฟิศมารับจ๊อบ
ก็มี แต่อาชีพแบบนี้ก็ต้องดูแลตัวเอง ให้หล่อและ
หุ่นดีตลอดเวลา” ปิดท้าย พี่ไสกล่าวว่าการนำ
เรื่องนี้มาทำเป็นสารคดีเพราะต้องการเปิดมุมมอง
ใหม่ในสังคมมากขึ้น

“ให้เห็นว่าทุกวันนี้มีธุรกิจประเภทนี้อยู่ด้วย
ในสังคมไทย”